

Dascălul excepțional Solomon Marcus

Tudor Zamfirescu

Membru de onoare al Academiei Române

Când intra în sala de curs, parcă se stingeau luminile, ca la teatru. Se aprindeau reflectoarele. Profesorul Marcus intra pe scenă. Și-ți captiva atenția de la început până la sfârșit.

Eu nu puteam să iau notițe. Dar înțelegeam totul. La niciun alt curs n-a fost așa, cel puțin în cazul meu. Lucruri învățate la acel curs de „Funcții reale” au stat la baza celor mai frumoase rezultate ale mele de mai târziu.

Am avut, ca student, doi profesori remarcabili la Analiză, domnul Dinculeanu și domnul Marcus. Aveau stiluri de predare complet diferite. Domnul Dinculeanu scria pe tablă ca într-o carte, cu toate cizelările și verificările gata efectuate. Domnul Marcus desena pe tablă figuri, gesticula... Altor studenți le convenea mai mult stilul domnului Dinculeanu.

Domnul Marcus îi încuraja pe studenții pe care îi vedea că se interesează de cele predate. Le dădea câte-o temă de cercetare, ca să-i stimuleze. Nu făceau mulți profesori acest lucru, dar el nu a fost totuși singurul. Eu personal îmi aduc aminte cu nostalgie și recunoștință de profesorii Ionel Bucur și Theodor Hangan.

Profesorul Marcus și-a dedicat viața nu numai studenților, ci și elevilor, ducându-se prin școli și scriind cărți anume pentru a le face acestora matematica mai atrăgătoare. A încercat să transmită plăcerea pentru matematică, la toate nivelurile, către toți oamenii din țara lui, România. El, ca evreu, ar fi putut oricând părăsi România ceașistă a lipsurilor și chiar să aibă o situație excelentă, nu bună, în altă parte, fiind foarte cunoscut și recunoscut în lume. Dar a ales să rămână cu sărmanii lui. Patriotism adevărat.